

IGAZSÁGOS ELOSZTÁSOK

**Jegyzetek és példatárak a matematika egyetemi oktatásához
sorozat**

Algoritmuselmélet
Algoritmusok bonyolultsága
Analitikus módszerek a pénzügyben és a közgazdaságtanban
Analízis feladatgyűjtemény I
Analízis feladatgyűjtemény II
Bevezetés az analízisbe
Complexity of Algorithms
Differential Geometry
Diszkrét matematikai feladatok
Diszkrét optimalizálás
Geometria
Igazságos elosztások
Introductory Course in Analysis
Mathematical Analysis – Exercises I
Mathematical Analysis – Problems and Exercises II
Mértékelmélet és dinamikus programozás
Numerikus funkcionálanalízis
Operációkutatás
Operációkutatási példatár
Parciális differenciálegyenletek
Példatár az analízishez
Pénzügyi matematika
Szimmetrikus struktúrák
Többváltozós adatelemzés
Variációszámítás és optimális irányítás

TASNÁDI ATTILA

IGAZSÁGOS ELOSZTÁSOK

Budapesti Corvinus Egyetem

Typotex

2014

© 2014–2019, Dr. Tasnádi Attila, Budapesti Corvinus Egyetem, Matematika tanszék

Lektorálta: Dr. Orosz-Kaiser Ágota

Creative Commons NonCommercial-NoDerivs 3.0 (CC BY-NC-ND 3.0)
A szerző nevének feltüntetése mellett nem kereskedelmi céllal szabadon másolható, terjeszthető, megjelentethető és előadható, de nem módosítható.

ISBN 978 963 279 261 3

Készült a Typotex Kiadó (<http://www.typotex.hu>) gondozásában

Felelős vezető: Votisky Zsuzsa

Műszaki szerkesztő: Gindilla Orsolya

Készült a TÁMOP-4.1.2-08/2/A/KMR-2009-0045 számú,
„Jegyzetek és példatárak a matematika egyetemi oktatásához” című projekt keretében.

KULCSSZAVAK: Igazságos elosztások, arányosság, irigységmentesség, játék-elmélet, magyar választási rendszer, mandátumszámítás, mechanizmustervezés, stratégiai interakciók, szavazáselmélet, tortaosztzkodás.

ÖSSZEFOGLALÁS: A társadalmi problémák és konfliktusszituációk jelentős része elosztási kérdésekre vezethető vissza. A vizsgálat tárgya kiterjed például lakóközösségek közös költségének felosztására, örökösök közötti osztzkodásra, csődbement cég vagyonának értékesítéséből származó bevételek hitelezők közötti elosztására, közterhek elosztására, képviselők számának meghatározására szavazatok függvényében stb. Az említett problémákban közös, hogy a hétköznapi életben résztvevő szereplők érdekeik érvényesítése érdekében sokszor még önmaguknak is ellentmondó okfejtésekkel próbálják megnyerni a döntéshozókat. A társadalmi választások elméletében az 1950-es évektől kezdődően hódító axiomatikus módszer segítségével az egyes elosztási eljárások jellemezhetőek, és ezáltal világossá válik, hogy mely alapelvek alapján választandó egy eljárás, illetve, mely elvek egyidejű megkövetelése túlzott.